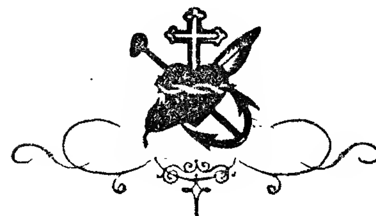
USTAWY

BRACTWA

WSTRZEMIĘŹLIWOŚCI.

POZNAŃ.
Nakładem i czcionkami Drukarni i Księgarni św. Wojciecha.
1905.

Walenty Łuczak

z parafii Buńskiej

przyjęty do

Bractwa Wstrzemięźliwości

w Buniu

dnia 23. maja r. P. 1909

X. Hermistaw Okoniewski

Przyrzeczenie.

Ja Walenty Łuczak

po dojrzałem zastanowieniu się dobrowolnie i uroczyście obiecuję, dla większej chwały Bożej, i ku czci N. Maryi P., także, aby uła-

twić sobie zbawienie duszy: iż od tej chwili nigdy pić nie będę wódki, likierów, spirytusu, rumu, araku, ani żadnych innych palonych upajających napojów, wszystkich zaś innych trunków używać będę z umiarkowaniem. Mam szczerą i mocną wolę, tę obietnicę sumiennie za łaską Bożą i przyczyną N. Panny aż do śmierci zachować; i uznaję, że zasłużyłbym na wstyd przed Bogiem i ludźmi, i na wykluczenie z Bractwa Wstrzemięźliwości, gdybym tego przyrzeczenia rozważnie i dobrowolnie uczynionego nie dotrzymał.

Modlitwa św. Bernarda
do Matki Boskiej.

Pomnij, o Najmiłosierniejsza Panno Maryo, iż niesłyszano od wieków, aby ktokolwiek, co się pod Twoją ucieka opiekę, o Twoje wstawienie błaga, i żebrze wspomożenia Twojego, od Ciebie został opuszczony. Tą ja ufnością ożywiony, do Ciebie, Panno nad Pannami, Matko biegnę, do Ciebie przybywam, przed Tobą grzesznik jęczący stawam. O Matko Słowa, racz nie gardzić słowami mojemi, ale usłysz łaskawie i wysłuchaj. Amen.

Statuta
Bractwa Wstrzemięźliwości.

§ 1. Każdy przystępujący do Bractwa Wstrzemięźliwości zobowięzuje się na całe życie wstrzymywać zupełnie od wszelkich palonych napojów, jako to: od wódki, likierów, spirytusu, araku, rumu, i od tego wszystkiego, co się z tych napojów wyrabia.

§ 2. Zobowięzuje się również, innych trunków upajających, jako to: wina, miodu, piwa itp. używać z umiarkowaniem.

§ 3. Przyjętym być może do Bractwa Wstrzemięźliwości każdy bez różnicy płci i stanu. Co do wieku, przyjmować się będzie dopiero po pierwszej Komunii.

§ 4. Przełożonym i promotorem czyli krzewicielem Bractwa w każdej parafii jest rządzca parafii, czy to proboszcz, czy administrator, czy komendarz czasowy.

§ 5. Staraniem Przełożonego będzie, aby mieszkańcy parafii jak najliczniej do Bractwa się zapisywali, a skoro raz się wpiszą, aby dotrzymywali danego przyrzeczenia.

§ 6. Skoro w jakiej parafii Bractwo się zawiąże, bracia wybiorą z pomiędzy siebie czterech Starszych. Wybór Starszych musi uzyskać zatwierdzenie Przełożonego. Obowiązkiem Starszych będzie: z wszelką miłością zachęcać braci do wytrwałości, odwodzić w szczególnych przypadkach od używania palonych trunków, i w razie potrzeby

Przełożonemu o zaszłych przekroczeniach donosić. Przynajmniej dwóch Starszych musi być obecnych przy przyjmowaniu nowych członków. Gdy zaś chodzi o wykluczenie kogo z Bractwa, wszyscy powinni być wezwani, i mają głos doradczy.

§ 7. Do Bractwa Wstrzemięźliwości przystępuje się uroczyście w kościele, o ile być może po Sumie albo w czasie Misyi. Każdy składa razem z innymi albo osobno następujące przyrzeczenie:

Ja itd. (jak wyżej na str. 3.)

§ 8. W ciągu przyjmowania duchowny przewodniczący obrządkowi wytłomaczy wstępującym do Bractwa: iż odtąd nie będzie im wolno w żadnym razie i pod żadnym pozorem, napojów zakazanych, choćby w małej tylko ilości, używać; że nie wymawiają od tego ani słabość, ani spracowanie, ani upał, ani zimno, i nikomu nie służy prawo dyspensowania; że wtedy tylko będzie można użyć wódki lub spirytusu w małej ilości, bez złamania danego przyrzeczenia, kiedy wchodzą one w skład lekarstw w aptece lub w domu przyrządzonych.

§ 9. Również zaleconem zostanie każdemu członkowi nowemu, aby codzień odmawiał jedno Zdrowaś Marya, na przypomnienie sobie przyjętego obowiązku i ku utwierdzeniu się w dobrem.

§ 10. W każdej parafii założy się księga bracka parafialna, z osobnym działem dla nieparafian.

§ 11. Każdego nowego członka, czy osobno, czy wraz z pewną liczbą innych, czy gromadnie na Missyi przyjętego, zapisze się w księdze brackiej w przytomności najmniej dwóch Starszych miejscowych, tam gdzie przyrzeczenie złożył; z tą jednak różnicą, że parafian zapisywać się będzie

w właściwej księdze, obcych zaś w oddziale dla nich przeznaczonym.

§ 12. Każdy członek w swojej właściwej parafii do Bractwa należy. Dla tego jeżeli został gdzieindziej przyjęty, Przełożony miejsca, gdzie przyjęcie nastąpiło, uwiadomi Przełożonego parafialnego, a ten nowego członka zaciągnie do swojej parafialnej księgi, z zachowaniem wzmianki miejsca i daty przyjęcia.

§ 13. Przy wpisywaniu do księgi brackiej w dniu przyjęcia, każdy członek otrzyma kartkę, na której wydrukowane będzie przyrzeczenie uczynione przez niego przy przyjęciu, jako też Ustawy Bractwa. Na tejże kartce zapisze się imie i nazwisko nowego członka, parafia jego właściwa, także miejsce i dzień przyjęcia do Bractwa. Kartka ta ma być opatrzona podpisem Przełożonego Bractwa w miejscu przyjęcia.

§ 14. Dnia 3 Lutego każdego roku, albo w najbliższy dzień sposobny odprawiać się będzie Msza żałobna za zmarłych członków Bractwa, których dusze modlitwom wiernych polecone być powinny przy zapowiedzeniu tej Mszy św. w poprzednią Niedzielę.

§ 15. Wszyscy wierni obojej płci do Bractwa Wstrzemięźliwości należący mogą z łaski Ojca św. w Brewe z dnia 16 Lipca 1867 wyrażonej, dwa razy do roku Odpustu zupełnego dostąpić. Odpust rzeczony wolno im ofiarować za dusze wiernych zmarłych. Warunki do otrzymania Odpustu są: Spowiedź sakramentalna i Komunia św. w sam dzień Odpustu, i odmówienie w jakimkolwiek kościele kilku pacierzy wedle intencyi Ojca św.

§ 16. Odpusty Bractwa Wstrzemięźliwości naznaczamy na wieczne czasy na dzień Oczyszczenia N. M. Panny, i na Niedzielę po uroczystości Wniebowzięcia N. M. Panny.

§ 17. Bractwo ma prawo mieć wszędzie swoją chorągiew i swoje światło, i z tą chorągwią i światłem bywać na pogrzebach i procesyach.

§ 18. Chorągiew i światło sprawiają się z kasy brackiej, do której wpływają pieniądze z dobrowolnych ofiar, a która zostaje pod zarządem Przewodniczącego i Starszych. Urząd Rendanta sprawuje jeden z Starszych wskazany przez Proboszcza.

§ 19. Przynajmniej cztery razy do roku odprawiać się będą zebrania brackie, w których tylko mężczyzni brać udział i radzić będą pod przewodnictwem Przełożonego o stanie Bractwa i o środkach, któremiby najlepiej Bractwo wzmocnić. Na każdem zgromadzeniu będzie się zbierało dobrowolne ofiary na kasę.

§ 20. Jeżeliby który z członków Bractwa złamał przyrzeczenie uroczyście przez siebie uczynione, tedy ma być najprzód napomniany przez Przełożonego albo przez jednego z Starszych, potem jeżeli się nie poprawi, modlitwom braci na zebraniu brackiem polecony bez wymienienia nazwiska; a jeśli i to nie pomoże, tedy po naradzie Przełożonego z Starszymi będzie z Bractwa wykluczony.

Sumptibus Curiae Archiepiscopalis Posnaniensis.

